

Poezia

Nicu Hăloiu

Poezia

Un templu-i poezia și intră mulți chemați,
însă doar puțini sunt acolo-aleși,
puțini precum bujorii în munții fermecați,
ce sunt de zâne noaptea, nevăzut, culeși!

Nu intra acolo dacă nu ești smerit,
când intri-n poezie, intri-ntr-o cetate,
deasupra ta-i doar cerul, măreț și infinit
de ești în poezie, ești în eternitate!

Nu stoarce cuvinte să le-așterni pe coală,
înșiruiți anoste dintr-un noian de gânduri,
crezând că-i poezie coloana pusă-n rânduri,
dar nu-s decât frânturi de vorbărie goală!

Nu căta la versuri, nu gândi la ele,
așteaptă poezia că uneori ea vine,
vine de departe, de dincolo de stele
și dacă-ți e menită, veni-va chiar la tine!